

[Justitsministeren]

noget, der i givet fald er omfattet af straffeloven.

Hr. Kofod-Svendsen understregede i sit indlæg balancen i vores udlændingepolitik. Det mener jeg er vigtigt, og som jeg sagde det før, er balancen blevet vanskeligere, fordi flygtningebegrebet unægtelig har ændret karakter forstået på den måde, at de, der i dag søger om flygtningestatus, i mange tilfælde kommer med helt andre baggrunde end dem, man kendte tidligere. Der er også stadig flere, der søger asyl uden at være flygtning, og det er det problem, jeg var inde på tidligere, som jo også melder sig i forhold til vores behandling af de enkelte sager.

Hr. Kofod-Svendsen og andre ordførere har været inde på spørgsmålet om ombudsmandens placering i forbindelse med de sager, der er afgjort i nævnet. Det synes jeg er synspunkter, som vi bestemt skal vende tilbage til under de efterfølgende politiske forhandlinger.

Det fører mig frem til de sidste bemærkninger, jeg vil gøre, som er af lidt mere politisk karakter, og hvor jeg vil sige, at vi jo i Danmark, hvilket også er fremgået af en række indlæg, har tradition for, at udlændingeloven bliver vedtaget med brede flertal. Det er også regeringens sigte denne gang, og det er derfor, at vi har lagt vægt på både i lovforslagets udformning og ved de tilkendegivelser, der er kommet fra regeringen, at vi håber på, det vil være muligt i løbet af de kommende uger at nå frem til en aftale, der gør det muligt at vedtage en ny udlændingelov inden sommerferien.

Jeg mener, at regeringens forslag er udtryk for et ønske om samarbejde og ikke konfrontation, og i forhold til den redegørelse, jeg offentliggjorde sidste år om udlændingepolitikken, er der jo en del forslag, der er taget ud, simpelt hen fordi der ikke var tilslutning fra andre end Det Konservative Folkeparti, Venstre og Fremskridtspartiet.

Men vores vilje til at nå en fælles løsning må naturligvis ikke opfattes som et oplæg til ud salg. Regeringen har fremsat et forslag, som vi mener er realistisk og balanceret, og ligesom vi i dag må acceptere, at der ikke i Folketinget er flertal for ændringer, der er helt så vidtgående, som vi ønsker, må de partier, der hidtil har stået bag udlændingeloven, selvfølgelig også respektere det meget brede ønske, som møder os om ændringer i flygtninge- og udlændingelovgivningen.

Derfor er erkendelse fra begge sider vigtigt, hvis vi skal nå et resultat, og det vil regeringen og jeg selv i hvert fald gerne bidrage til under de kommende drøftelser.

Dorte Bennedsen (S):

I første runde stillede hr. Niels Helveg Petersen det spørgsmål, om 7-års-reglen overhovedet havde nogen praktisk betydning, og det fik mig til at tænke på, at man, når man læser bemærkningerne til lovforslaget igennem, må konstatere, at der egentlig er meget lidt om, hvad konsekvenserne af de foreslåede stramninger er. Jeg forventer ikke, at ministeren skal svare på det i dag, men det vil vi gerne vende tilbage til under udvalgsbehandlingen.

Under den ordveksling, jeg ved indledningen af denne debat havde med den konservative ordfører, sagde ministeren, at der måske slet ikke var så megen grund til at diskutere problemet med hensyn til loyalitet over for et forlig, fordi Socialdemokratiet jo stort set havde været tøvende og sagt nej og været imod visse dele.

Ved at lytte til debatten har jeg kunnet konstatere, at SF, CD, Det Radikale Venstre, Kristeligt Folkeparti og Socialdemokratiet i helt forbløffende grad holdt næsten identiske taler; i hvert fald var der i holdningen til forslagene meget få variationer.

Jeg vil derfor sige til ministeren, at der faktisk er meget gode muligheder for et forlig. Ministeren sagde noget om, at balancen i forslaget var god. Han kan jo også tælle, at han har seks partier, han kan lave forlig med fra oppositionen, og han kan altså konstatere, at de fem stort set var enige, mens der var ét, der stod til den anden side og syntes, at dette her var for løst. Jeg ved ikke, om ministeren kalder det en god balance i forhold til Folketinget; det gør jeg måske ikke helt, men jeg anerkender, at ministeren har gjort forsøg på at lægge et forslag op.

Men jeg synes også, der på denne baggrund er grund til at takke fru Birthe Rønn Hornbech for hendes holdninger til forlig. Jeg noterede mig med megen glæde, hvad hun sagde om loyaliteten over for indgåede forlig, og der er jo så meget mere grund til at takke hende, som ministeren nu i sit sidste indlæg tilsluttede sig fru Birthe Rønn Hornbechs bemærkninger. Det glæder mig. Jeg oplever, at de var lidt i